

גביות המשפט העליון בירושלים

ג"צ 7862/02

כבוד הרשמת חי מאק-קלמנוביץ

גבתי:

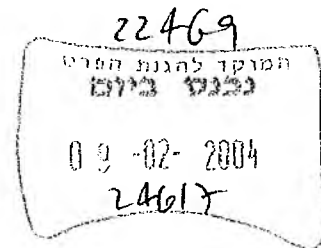
- העותרים:
1. אלשאפעי
  2. אלשאפעי
  3. אלשאפעי
  4. תאיה
  5. אלסייד
  6. עאמר
  7. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטת זלצברגר

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

המשיב:

בקשה למסיקת הוצאות

תחלטה

העותרים למחן צו "הביאס קורפוס" בעניינם של שישה אנשים שנעצרו על ידי מערכת הביטחון במחנה לאזור שמקום הימצאם נמסר לעותרים. נותרו שאלת החיוב בהוצאות בלבד.

אין מחלוקת כי המידע המחייב לחמישה מבין העותרים נמסר לעותרים כבר ביום הגשת העתירה, ולגבי עותר נוסף נמסר המידע יום לאחר מכן. עם זאת, בנסיבות העניין כפי שאפרט, אין בעובדה זו כדי לשלול את זכותם של העותרים להוצאות: העותרים נעצרו ביום 5.9.02 לפנות בוקר. כבר באותו יום פנה העותר 7 בשם ובשם בני משפחותיהם למרכז השליטה של המשטרה הצבאית (משליט) בבקשה לאיחוד מקום הימצאם. ביום 10.9.02 נענה עותר 7 כי מקום כליאתם של העותרים אינו ידוע, ביום 11.9.02 ניתנה תשובה חלקית בעניינם, ביום 12.9.02 הוגשה העתירה ומאוחר יותר באותו יום ניתנו התשובות המלאות.

אכן מדובר בטווחי זמן של ימים ספורים, אשר לגבי עניינים בעלמא תיז נחשבים קצרים מכדי למצות את ההליכים. אך לא כך הדבר כשמדובר במעצרים ושליחת חרותם של אנשים: כמצב זה, שווה של חמישה או שישה ימים מהווה פרק זמן משמעותי ביותר. כך שלא ניתן להליך על העותרים שמצאו לנכון לעתור לבית המשפט. אני מכורה, איפוא, כי העותרים זכאים להוצאות.

עם זאת, בנוגע לסכום ההוצאות אני מביאה בחשבון את העובדה שהחשובות המלאות ניתנו בסמוך לאחר הגשת העתירה, נלא צורך בקיום דיון בה, וכן את האילוצים הקשים בהם פועל המש"ט בשל המציאות הבטחונית שהגבירה מאד את הלחץ עליו, כמפורט בתגובת המדינה.

בהתחשב בכל האמור לעיל אני מחייבת את המשיב לשאת בשכר טרחת העותרים ובהוצאותיהם כסכום כולל של 5,000 ₪ בצירוף מע"מ. סכום זה יישא ריבית והצמדה כדין מהיום עד תשלומו בפועל.

ניתנה היום, ט' בשבט תשס"ד (1.2.2004).

חגיית מאק-קלמנוביץ' שומטת

ר ש ת